

РЕШЕНИЕ

№ 415

гр. Бургас, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА**
ЛЕФТЕРОВА

при участието на секретаря **СВЕТЛАНА П. ТОНЕВА**
като разгледа докладваното от **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА ЛЕФТЕРОВА**
Гражданско дело № 20232120104396 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, чрез пълномощника юрисконсулт I., против **П. К. К.**, ЕГН: *****, с настоящ адрес: ***, за **ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО**, че в полза на ищеца срещу ответника **СЪЩЕСТВУВА** вземане за сумата от **90, 73 лева**, представляваща частично непогасена главница за доставена топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес: ***, ателие, за периода от м. 05.2019 г. до м. 09.2020 г., ведно със законната лихва за периода от 29.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. *** г. по описа на Районен съд – Бургас. Претендират се и разносните за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство.

В исковата молба са изложени твърдения, че между страните съществуват договорни отношения за продажба на топлинна енергия в ателие, находящо се в ***, ателие – собственост на ответника, които се уреждат от влезлите в сила Общите условия за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация София“ ЕАД на потребители за битови нужди в гр. София, одобрени с Решение от 2016г. на ДКЕВР, публикувани във в-к „Монитор“ в сила от 10.07.2016 г. Съгласно тези ОУ клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ в 45-дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на дружеството, като „Топлофикация София“ ЕАД начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по изготвените изравнителни сметки. Твърди се, че ответникът е използвал доставяната от дружеството ни ТЕ през процесния период и към настоящия момент не е погасил задължението си. Сочи се, че собствениците в сградата в режим на етажна собственост, в която се намира имотът на ответницата, са сключили договор за извършване на услугата дялово разпределение на ТЕ с „***“ ЕООД. Отбелязва се, че сумите за ТЕ за процесния имот са начислявани от

„Топлофикация София” ЕАД по прогнозни месечни вноски, като след края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на ТЕ в сградата на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбите на Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването.

Правният си интерес ищецът обосновава с обстоятелството, че по заявление на ищеца срещу ответника по ч. гр. д. № ***г. по описа на Районен съд – Бургас е издадена заповед изпълнение по чл. 410 от ГПК за сумата от общо 440, 69 лева, от които 336, 46 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода от м.05.2019г. до м.09.2020г., ведно със законната лихва от 13.02.2023г. до изплащане на вземането, и 82,03 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2020г. до 02.02.2023г., както и суми за дялово разпределение: 17,40 лева - главница за периода от м.01.2020г. до м.09.2020г., ведно със законната лихва от 13.02.2023г. до окончателното изплащане на вземането, и 4,80 лева - лихва за периода от 05.03.2020г. до 02.02.2023г., както и за 75 лева - разноси за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. Сочи се, че на 29.06.2023г. по сметката на ищеца е постъпило частично плащане в размер на 440, 23 лв., отнесено за погасяване на следните суми: 75 лева – разноси в заповедното производство; 82, 03 лева – мораторна лихва върху главницата за ТЕ; 4, 80 лева – мораторна лихва върху главницата за ДР; 15, 27 лева – законова лихва до момента на извършеното плащане на 29.06.2023 г.; 17, 40 лева – главница за ДР; 245, 73 лева – главница за ТЕ. Поддържа се, че след отразяване на плащането е останало непогасено задължение в размер на 90, 73 лв., представляващо остатък от главница за доставена, но неизплатена топлинна енергия. Подчертава се, че заповедният съд е дал указания, че заявителят може да предяви иск относно вземането си срещу длъжника в едномесечен срок.

С определение по делото е конституирано на основание чл. 219, ал. 1 ГПК „***” ЕООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: ***, като **трето лице – помагач** на страната на ищеца предвид договорните отношения помежду им и евентуалната регресна отговорност на третото лице към ищеца в случай на отхвърляне на предявените искове поради неизпълнение на задълженията му по сключения договор за извършване на услугата дялово разпределение.

В срока по чл. 131 ГПК по делото не е постъпил писмен отговор от ответника.

В съдебно заседание ищцовото дружество не се представлява. С писмена молба моли за уважаване на предявения иск и за присъждане на разноси.

В съдебно заседание третото лице – помагач на ищеца не се представлява и не взема становище.

В съдебно заседание ответникът се явява лично и оспорва иска с възражение, че е платил.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, на основание чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е положителен установителен иск с правна квалификация чл. 318, ал. 2 вр. чл. 288 ТЗ вр. чл. 200 вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД.

По допустимостта на предявения иск:

Видно от приложеното ч. гр. д. № *** г. по описа на Районен съд – Бургас, е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № *** от *** г., с която е разпоредено длъжникът П. К. К., ЕГН *****, с настоящ адрес: ***, да заплати на кредитора „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано заедно от А. С. А и И. И. Е. сумата от 336, 46 лева главница, представляваща неплатена цена за доставена топлинна енергия през периода м. май 2019г. - м. септември 2020г., ведно със сумата от 82.03 лева - мораторна лихва, дължима за периода

от 15.09.2020г. до 02.02.2023г., сумата от 17.40 лева главница, представляваща неплатена цена за дялово разпределение на топлинна енергия през периода м. януари 2020г. - м. септември 2020г., ведно със сумата от 4.80 - мораторна лихва, дължима за периода от 05.03.2020г. до 02.02.2023г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от 13.02.2023г. до изплащане на задължението, както и сумата от 75 лева, представляваща направените от заявителя разноски по делото, от които 25 лева заплатена държавна такса и 50 лева юрисконсултско възнаграждение.

Препис от заповедта е връчен лично на длъжника на 20.04.2023 г.

На 10.05.2023 г. по делото е постъпило от длъжника възражение по образец по чл. 414а ГПК, че е изпълнил изцяло задължението си по заповедта, ведно с приложена разписка от 09.05.2023 г. за заплащане на сумата от 440, 23 лева в полза на кредитора по посочената в заповедта банкова сметка чрез Easy pay.

В указания от съда срок за становище – на 17.05.2023 г., кредиторът е заявил, че за погасяване на процесните задължения в дружеството няма постъпили плащания.

С разпореждане от 19.05.2023 г. заповедният съд е дал възможност на длъжника в едноседмичен срок от съобщението да заяви становище по твърдението на кредитора, че не са постъпили плащания за погасяване на задълженията. Препис от разпореждането е връчен лично на длъжника на 02.06.2023 г., като в указания срок не е постъпило становище от длъжника.

С разпореждане от 22.06.2023 г. заповедният съд е приел, че е налице спор дали към момента вземането по заповедта съществува, поради което е указал на заявителя, че следва да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок, като довнесе дължимата държавна такса. Разпореждането е връчено на кредитора на 26.06.2023 г.

На 21.07.2023 г. заявителят е предявил против длъжника настоящата искова молба за установяване съществуването на вземането за сумата от **90, 73 лева**, представляваща частично непогасена главница за доставена топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес: ***, ателие, за периода от м. 05.2019 г. до м. 09.2020 г., ведно със законната лихва за периода от 29.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. *** г. по описа на Районен съд – Бургас.

С оглед на изложеното исковият съд приема, че предявеният положителен установителен иск за процесната сума от 90, 73 лева е допустим. Налице е правен интерес за ищеца да се установи със сила на пресъдено нещо съществуването на вземането за сумата от 90, 73 лева по издадената заповед за изпълнение, за чието плащане е налице спор между страните. Издадена е заповед за изпълнение за суми в общ размер на **515, 69 лева** (440, 69 лева за вземания и 75 лева за разноски), от които главници в размери от 336, 46 лева и 17, 40 лева, олихвяеми от 10.04.2023 г. С възражението си по чл.414а ГПК длъжникът е възразил, че е заплатил изцяло сумите по издадената заповед в срока за доброволно изпълнение, но е приложил доказателства за **частично плащане** в размер на **440, 23 лева**. Заявителят поддържа, че плащането от 440, 23 лева е постъпило при него на 29.06.2023г., до който момент е начислявана и законна лихва върху главниците. Съобразно твърденията в исковата молба плащането е отнесено за погасяване на разноски в заповедното производство, мораторна лихва върху главниците, законни лихва за забава върху главниците до 29.06.2023 г., главница за ДР и 245, 73 лева – частично главница за ТЕ, като е останало непогасено задължение за главница за ТЕ в размер на 90, 73 лв. Твърденията на ищеца за правопогасителното действие на извършеното плащане са съобразени с поредността, установена в разпоредбата на чл. 76, ал. 2 ЗЗД – разноски, лихви, главница. Следователно спорно между страните е единственото съществуването на вземането за сумата от 90, 73 лева, представляваща частично непогасена главница за доставена топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес: ***, ателие, за периода от м. 05.2019 г. до м. 09.2020 г., ведно със законната лихва за периода от 29.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането.

По основателността на предявения иск:

За уважаване на предявения положителен установителен иск с правна квалификация чл. 318, ал. 2 вр. чл. 288 ТЗ вр. чл. 200 вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД следва да се установи наличието на следните материални предпоставки (юридически факти): **1.** Наличието на облигационно правоотношение между страните с предмет доставка на топлинна енергия срещу заплащане на определена цена; **2.** Ищецът да е предоставил на ответника топлинна енергия на определена цена; **3.** Неизпълнение на задълженията на ответника за заплащане на дължимите суми за доставена топлинна енергия.

В срока за отговор на исковата молба, а и в съдебно заседание ответникът не оспорва наличието на първите две предпоставки. Наличието им се установява и от представените по делото писмени доказателства, както и от извънсъдебното признание на ответника, извършено чрез доброволно заплащане на част от сумите по издадената заповед за изпълнение. Следователно спорно по делото е единствено наличието на третата предпоставка.

Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест ответникът носи тежестта да докаже направеното в съдебно заседание възражение за пълно плащане. В съдебно заседание ответникът представя постановление от 08.11.2023 г. за приключване на основание чл. 433, ал. 2 ГПК на изпълнително дело № *** по описа на ЧСИ Т. М., рег. № ***, район на действие – БОС, с вискатели *** и *** ЕАД, образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден на 26.06.2023 г. от Софийския районен съд на основание съдебно решение по г.р д. № *** г. по описа на Софийския районен съд. При извършване на служебната проверка за допустимост на настоящото производство съгласно чл. 299, ал. 2 ГПК съдът констатира, че предмет на г.р д. № *** г. по описа на Софийския районен съд са били вземания за главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019 г., ведно със законна лихва от дата на подаване на исковата молба в съда - 14.09.2022г., до изплащане на вземането, и 112,30 лв. - законна лихва за забава за период от 15.09.2018 г. до 21.12.2020 г. Следователно не е налице абсолютната отрицателна процесуална предпоставка по чл. 299, ал. 1 ГПК, тъй като липсва обективна идентичност между делата с оглед периода на дължимост – предмет на настоящото дело е главница за топлинна енергия за периода от м. 05.2019 г. до м. 09.2020 г., докато предмет на г.р д. № ***/*** г. по описа на Софийския районен съд е била главница за топлинна енергия за предшестващия период от 01.05.2018г. до 30.04.2019 г. Поради това и представеното от ответника писмено доказателство за приключване на изпълнително дело № *** по описа на ЧСИ Т. М., рег. № ***, район на действие – БОС, не доказва възражението му за плащане, тъй като не касае събирането на процесното вземане. Не се установява по делото в срок до приключване на съдебното дирене ответникът да е заплатил в полза на ищеца сумата от 90, 73 лева, представляваща частично непогасена главница за доставена топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес: ***, ателие, за периода от м. 05.2019 г. до м. 09.2020 г., ведно със законната лихва за периода от 29.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането. Ето защо съдът приема, че е налице третата предпоставка и предявеният иск следва да бъде изцяло уважен.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноси в исковото производство съобразно направеното искане за присъждането им и представените доказателства за извършването им, а именно за сумата от общо 125 лева, от която 25 лева за държавна такса и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение. Разноските в заповедното производство в размер на 75 лева са погасени чрез плащане, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че в полза на ищеца „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, срещу ответника **П. К. К.**, ЕГН: *****, с настоящ адрес: ***, **СЪЩЕСТВУВА** вземане за сумата от **90, 73 лева**, представляваща частично непогасена главница за доставена топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес: ***, ателие, за периода от м. 05.2019 г. до м. 09.2020 г., ведно със законната лихва за периода от 29.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. *** г. по описа на Районен съд – Бургас.

ОСЪЖДА П. К. К., ЕГН: *****, с настоящ адрес: ***, да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, сумата от **125 лева**, представляваща разноски в исковото производство.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ищеца – „***“ ЕООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: ***.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____(П)_____